

عنوان مقاله:

بررسی رابطه امید به زندگی، تنهایی و علایم افسردگی در افراد مسن

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهری جلالی ریگی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، نجف آباد، ایران

فرشته آزادآبگرمی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به روند رو به افزایش جمعیت سالمند در ایران، افسردگی کیفیت زندگی را در این گروه سنی به شدت کاهش می دهد و به دنبال آن، سبب انزوای و دوری از جامعه و کاهش امید به زندگی می شود. هدف این پژوهش بررسی رابطه امید به زندگی، تنهایی و علایم افسردگی در افراد مسن است. جامعه آماری این پژوهش متشکل از کلیه شهروندان بالای ۵۰ سال شهر تهران بود که تعدادی به صورت تصادفی به عنوان گروه نمونه انتخاب شدند. یافته ها نشان داد که وابستگی قابل توجهی بین تنهایی و امید به زندگی به عنوان پیش بینی کننده ی علایم افسردگی وجود دارد. تجزیه و تحلیل های بیشتر نشان داد که امید به زندگی پایین باعث کاهش ارتباط علائم تنهایی و افسردگی میشود. در نتیجه تنهایی و امید به زندگی پایین به عنوان علایم پیش بینی کننده افسردگی در افراد مسن محسوب می شوند.

کلمات کلیدی:

امید به زندگی، تنهایی، افسردگی، افراد مسن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218305>

